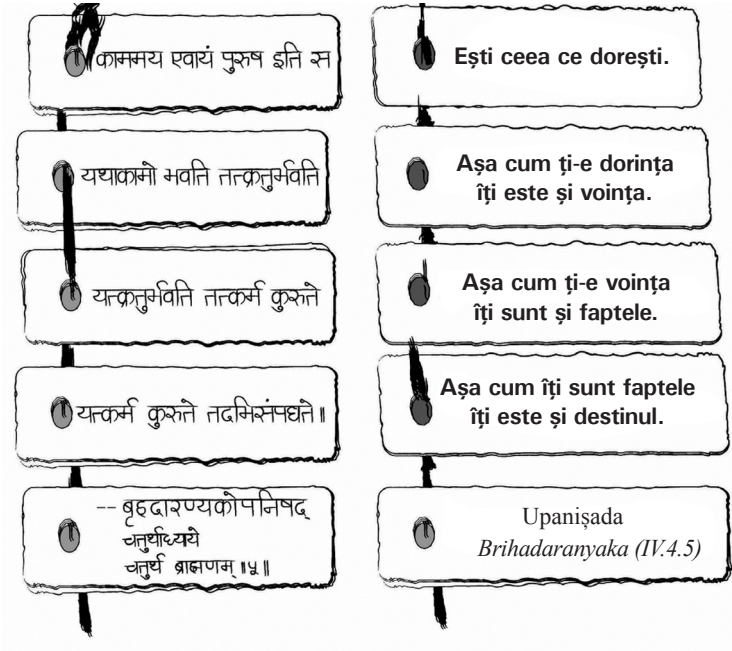

Cuprins

Capitolul 1 / Rațiunea de a fi	5
Capitolul 2 / Sensul	17
Capitolul 3 / Viziunea	74
Capitolul 4 / Lucrarea	121
Capitolul 5 / Înființarea unei organizații	159
Capitolul 6 / Liderul ca mentor	183
Capitolul 7 / Realitatea	205
Note, referințe și recomandări de lectură	223
Note specifice pe capitole	225
Mulțumiri	249
Despre autor	250

Rațiunea de a fi

Călugărul avea o prezență impunătoare. Văzându-l pe peron, câțiva dintre navetiști s-au îndreptat spre noi, cu priviri hotărâte. Fiecare dorea să-l asculte, în stil indian.

Brusc, mai mulți oameni s-au grăbit să-i atingă picioarele, ceea ce a provocat un mare haos. În plus, s-a întâmplat ca podelele, deja foarte lustruite de vreme și pași, să fie ude din cauza ploilor, sporind învâlmășeala! Oamenii alunecau peste tot.

Câțiva metri mai încolo, o doamnă într-un alb impecabil părea să aibă o altercație cu o familie de imigranți. Episodul parcă se desfășura în plan secundar. Un colț al minții mele îl înregistra, însă nu aveam ochi pentru el, fiind ocupat să-l studiez pe călugăr. Nu era enervat de această intruziune. Toate păreau că i se întâmplă în mod firesc. M-am gândit că întotdeauna are acest efect uimitor asupra oamenilor. Roba portocalie nu putea fi ignorată...

Era un adevărat conducător. Și dacă s-ar fi aflat într-o încăpere plină de oameni, tot ar fi ieșit în evidență. Arăta întotdeauna maiestuos și regal, orice ar fi purtat. Era cu câțiva centimetri mai scund decât colegul meu din copilărie, Deepak, pe care venisem să-l întâmpin în gara Dehradun, alături de prietena noastră Dipali. Ne întâlneam după o pauză de 34 de ani!

Călugărul avea un aspect fizic ce mărturisea ani de exerciții fizice și o conduită obținută în ani de meditație. Deși era cel mai tânăr dintre noi trei, părea că deține înțelepciunea mai multor înțelepți. Se mișca lent, cu umbletul cuiva care nu fusese niciodată grăbit. Ochii lui negri, frumoși și expresivi, și postura capului aveau frumusețea vechii civilizații indiene. Când lua cuvântul, era ca și cum înțelepciunea tuturor călugărilor indieni din vechime s-ar fi aflat în el. Am aflat mai târziu că vorbea mai multe limbi și că se exprima în toate la fel de fluent.

Mai târziu, Deepak mi-a spus că numele său este Swami Virajananda și că urmează să stea cu noi câteva

zile, înainte de a începe o drumeție spre Guptkashi, în apropiere de Badrinath, cel mai important dintre locurile sfinte din pelerinajul Char Dham, din India, în munții Himalaya. Am primit această informație cu o senzație de jenă. Mama mea, deși foarte spirituală, probabil că nu avea să ne tolereze prea mult, pe mine și pe prietenii mei. Ea nu prea agreează excesele religioase. Însă aveam să aflăm mai târziu că mi-am făcut degeaba griji.

Swami¹ a fost primit călduros de toți ai mei, inclusiv de pisică, Poocha, și de câine, Dooka. Era uimitor să o vezi pe Poocha lipindu-se de el, frecându-se și torcând! De obicei, fuge în altă cameră și se cocoată pe bibliotecă sau pe orice alt punct avantajos ori de câte ori vine vreun străin. Nici Dooka nu este prea prietenos cu străinii și are nevoie de timp ca să se adapteze, însă cu Swami s-a purtat ca și cum l-ar fi știut de ani de zile.

Mama l-a întâmpinat cu mâinile împreunate, ca în salutul indian tradițional, iar el i-a întors salutul. Ea l-a întâmpinat ca pe un fiu demult pierdut, iar el i-a răspuns pe măsură.

Erau cu toții obosiți după zborul din SUA spre Delhi, apoi călătoria cu trenul spre Dehradun. Swami Virajananada și Deepak aveau să facă o baie, în timp ce Dipali și cu mine îi așteptam pe terasă.

Ploile încetaseră și cerul era senin. Lanțul munților Shivalik era foarte vizibil. Pe când ședeam și ne bucuram de aerul proaspăt de muson, Dipali m-a întrebat:

– Așadar, cum îți merge cu scrisul la cartea ta despre Swami Vivekananda?

---

¹ Titlu generic pentru a desemna un învățător religios hindus. (n.tr.)